

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 184. An & qualiter adulterium & data fides adulteræ de
Matrimonio debeant concurrere durante eodem legitimo Matrimonio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73973](#)

ita ut sensus sit; tunc tantum invalidum est prohibitum matrimonium inter adulterum & adulteram, quando una cum adulterio intervenit fides data de matrimonio, vel machinatio mortis; vel etiam, ut exponunt Castrop. d. 4. p. 12. n. 2. Gutt. c. 105. n. 2. Cönicke. & alii, intelligendum est demonstrativè & determinativè prius doctorum, ita ut sensus sit: *illam inquam prius pollutam, cui fidem dederat &c.* Patet tertio, è contra neque sufficere solum contractum, vel promissum matrimonium sine adulterio, quò minus quis post mortem uxoris sua legitimam cum ea, cui fidem dedit matrimonii de præsente vel futuro contrahere possit matrimonium. c. si quis fin. b. t. Host. ibid. col. 2. v. ceterum. Gl. ibid. v. cognovit eandem. Pirk. b. t. n. 13. De cetero perinde est sive adulterium præcedat sive subsequatur promissionem de contrahendo matrimonio, vel etiam illud attentativè seu de facto contractum; in utroque enim casu reperitur ansa capitandæ mortis conjugis, cuius evitatio est ratio movens Ecclesiam ad hoc impedimentum statuendum. Sanch. l. 7. d. 79. n. 3. Castrop. l. c. Pirk. b. t. n. 1. Alex. ad c. fin. b. t. n. 4. cum communi.

Alterum crimen est occisio seu machinatio mortis proprii vel alterius conjugis cum proposito contrahendi postmodum matrimonii, cum altero conjugi superstite; Pirk. n. 16. vel ut Laym. l. 5. tr. 10. p. 4. c. 10. n. 1. cum proposito alterius determinati matrimonii contrahendi; vel etiam ut Castrop. n. 2. est adulterium una cum occisione proprii vel alieni conjugis; pro ut diversa sunt sententia circa plura requita ad hoc, ut hoc impedimentum ex conjagidio incurritur; de quibus in sequent. q. q. habetur autem illud in c. significavit. c. significasti. c. super es. b. t. c. si quis vivente. 31. q. 1.

Quæst. 183. Quale debeat esse adulterium, ut ex eo nascatur dictum impedimentum.

1. R^Ep. primò: In utroque casu, sive dum con jungitur cum machinatione mortis, sive tantum cum promissione matrimonii, debet imprimis esse verum adulterium; adeoque requiritur primo, ut sit perfectum seu consummatum per copulam, quā aliás consummatur matrimonium, nimurum habitam intra vas fæmineum cum seminatione, Gl. Abb. Card. in c. fin. b. t. Sanch. l. 7. d. 79. à princ. Gutt. c. 105. n. 28. Castrop. l. c. n. 8. Pirk. b. t. n. 15. Laym. l. c. n. 4. Secundo, ut matrimonium habentum inter se copulam sit validum; si enim revera tale non est, eti si putetur tale, promissio matrimonii facta complici, non dirimat matrimonium subsequens cum eo. Sanch. n. 30. Gutt. n. 24. Pirk. n. 6. & 10. Castrop. l. c. juxta c. 2. b. t. ubi, quòd matrimonium ex gravi metu initum, adeoque ipso jure irritum, nisi postmodum redditum validum per ratificationem expressam vel tacitam, nimurum per copulam spontaneam & affectu conjugali habitam, non dirimat matrimonium subsequens cum complice delicti; item juxta c. veniens. b. t. ubi quòd, licet vir jam habens uxorem mala fide contraxit & consummavit matrimonium, cum alia ignorante hunc virum esse conjugatum, possit post mortem prima uxoris cum hac secunda de novo contrahere matrimonium. Sufficit autem, quòd matrimonium illud prius fuerit ratum tantum, ut quoque dicitur cit. c. 2. aut etiam dissolutum quòd ad thorum per divortium. Sanch. n. 44. Pirk. n. 15. in fine. Unde jam

2. Resp. secundò: Non sufficit committi adulterium materiale, sed in utroque casu requiritur formale, nimurum, ut uterque adulterans sciat suum complicem esse conjugatum; aliás enim non erit adulterium formaliter commissum ex parte utriusque, quod requiritur hinc fæmina etiam conjugata, si copuletur viro, quem nescit esse conjugatum, animo & promissione cum eo in eundi matrimonium, non impeditur mortuo suo illiusque conjugi cum eo contrahere matrimonium; & ratio est; quia in eo casu ignorati conjugii non potest esse machinatio mortis, salem ex parte utriusque. Ita Sanch. d. 79. n. 31. Gutt. l. c. n. 15. & 14. Castrop. Laym. l. cit. Pirk. n. 14. juxta c. 1. & penult. b. t. Porro ab hoc impedimentum incurriendo excusat quilibet conjugii ignorantiam, & jam crastam & supinam, tenet Sanch. n. 28. Rebell. l. 3. q. 8. Pirk. n. 3. eo quòd sit ignorantia, non juris, sed facti; in facto autem excusat quilibet ignorantia; c. ignorantia. de reg. iur. in 6. quin & ad adulterium requirit dolus, juxta l. penult. ff. in leg. Jul. de adult. dolus autem consistere nequeat, cum ignorantia. Verum tamen contrarium, nempe solam ignorantiam probabilem, quippe quæ sola excusat à culpa adulterii, excusare ab hoc impedimento, tenet Castrop. cit. n. 8. citatis Nav. c. 22. n. 46. Valent. Tom. 4. d. 10. q. 5. p. 3. Cönicke. d. 31. du. 5. n. 61. Gaf. Hurt. d. 23. diff. 2. n. 7. ad cit. L. penult. dicunt, adulterium non reputari stante ignorantia quacunque ad incurendas poenas in ea lege statutas, quæ utpote gravissima merito exigant adulterium doloso commissum; dictum vero impedimentum non tam statutum in poenam adulterii, quam pro removenda occasione insidiandi vita conjugis.

Quæst. 184. An & qualiter adulterium & data fides adulteræ de matrimonio debeat concurrere durante eodem legitimo matrimonio.

R^Ep. Requiritur ad hoc impedimentum incurendum, ut adulterium committatur, & vel matrimonium de præsente attentetur, vel promittatur, durante eodem legitimo matrimonio; ita fides data matrimonii de præsente vel futuro tempore prioris conjugii legitimi Titii cum Caja, adulterium verò commissum tempore alterius legitimi matrimonii posterioris ejusdem Titii cum Bertha, possit adhuc adulter mortua hac secunda uxore, ducere adulteram; eo quòd per secundum illud matrimonium legitimum adulter recellerit à fide data adulteria, spesque ineundi matrimonium cum adultero extincta sit per secundum illud matrimonium; adeoque etiam sublata occasio machinationis mortis uxoris legitimæ, Ita Laym. l. c. num. 4. Sanch. cit. d. 79. num. 5. Pirk. num. 14. Sylv. v. matrimon. 8. q. 9. dicto 5. Sotus in 4. d. 37. q. unic. a. 4. Pari modo, si è converso adulterium commissum sub priori matrimonio, & fides data sub secundo, non incurritur dictum impedimentum contrahendi cum adultera. Sanch. num. 6. Laym. Pirk. l. cit. Cönicke. cit. du. 5. num. 6. cum iura ideo videantur requiri simulatem adulteris cum data illa fide sub eodem matrimonio, seu vivente eodem conjugi, ut eidem matrimonio irrogetur injuria præbita occasione occidendi eundem conjugem. De cetero notat Kriper. de matrim. n. 1007. quòd si eodem matrimonio stante facta promissio matrimonii, & simul commissum adulterium,

terium, et si dein etiam stante eodem matrimonio promissio utriusque consensu revocetur, adhuc in cursum impedimentum remanere; si vero stante eodem matrimonio promissio matrimonii facta concorditer revocetur ante commissum adulterium, quamvis adhuc sequatur adulterium, non incurri impedimentum.

Quæst. 185. An ad hoc, ut incurritur dictum impedimentum, sufficiat contrahi attentativè matrimonium clandestinè.

R Esp. Affirmativè, Sanch. cit. d. 79. n. 8. Cönnick. l. c. n. 65. in fine. Castrop. n. 9. contra Hurt. l. c. n. 8. & alios censemtes restringendum hoc impedimentum, utpote pœnare ad matrimonium de cetero validum. Ratio responsio est, quod jura statuienta hoc impedimentum solùm pondèrent matrimonii attentationem, cum sciant necessariò invalidum vel ex eo, quod legitimo conjuge vivente contrahatur. Sic quoque sufficere, ait Castrop. si adulteri attinet matrimonium cum adultera, quæ est illius consanguinea; cum & hic contractus, eti sponsalia non constitutæ, præbeat tamen sufficientem ansam machinandi mortem conjugi.

Quæst. 186. Qualis debet esse promissio de matrimonio contrahendo cum adultera, ut incurritur dictum impedimentum.

1. R Esp. primo: Promissionem debere esse veram, nimirum factam animo se obligandi implendique promissum, & non fictam, docent Henr. l. 12. c. 14. num. 3. Sa v. matrim. ubi de imped. num. 7. Hurt. l. c. num. 9. quam sententiam probabilem censem Laym. l. c. Pith. n. 14. eo quod ficta promissio non sit promissio, & verba in pœnalibus sint accipienda proprie. Confirmant iidem AA. id à simili: Irregularitas est statuta rebaptizantibus, & excommunicatis proferentibus hæresim; neque tamen has pœnas incurrit, qui sicut rebaptizant, qui proferunt hæresim non ex animo. Nihilominus probabilius contrarium tenent; Sanch. num. 10. Gutt. n. 28. Cönnick. num. 57. Castrop. num. 11. eo quod ex promissione ficta, cuius fictio non cognoscitur, æquæ nascatur occasio occidendi conjugem, ad quam tollendam jura statuunt hoc impedimentum, quam ex promissione vera ac seria.

2. R Esp. secundo: Promissio illa debet esse externa, & facta ab una parte debet esse acceptata ab altera; cum alijs non sit de se nata parere obligationem; Pith. num. 15. Laym. cit. num. 5. Castrop. num. 10. dicens, sic fateri omnes. Porro taciturnitatem esse sufficiens signum præbiti assensu & acceptationis, eo quod quid favorabile promittatur, docent Hurt. l. c. Cönnick. n. 58. Rebell. l. 3. q. 8. Ponc. l. 7. c. 45. Contrarium probabilius tenent Sanch. num. 25. Gutt. n. 28. Castrop. num. 10. eo quod esto, matrimonium secundum se ut quid favorable offeratur, non sit tamen tale, prout de facto seu attentativè in hoc casu offertur; cum reddat acceptantem inhabilem ad illud contrahendum aliisque pœnis ecclesiasticis subjectum. Ad hanc etiam matrimonium extra hunc casum seu licitum, non sit promissio

merè gratuita, sed onerosa, utpote in sententia probabiliore obligans ad reprobandum; promissio autem onerosa non censemtes acceptari ex sola taciturnitate, ut DD. in reg. qui tacet, consentire videatur. de reg. jur. in 6. non obstante etiam, quod promissarius ignoraverit onus, quod subit ex acceptatione promissionis; cum ignorantia juris, qualis est hæc, non presumatur, & taciturnitas sola presumptione juris consensum inferat; adeoque hunc in praesente inferre nequeat; ita ferè Castrop.

3. Resp. tertio: Debere hanc promissionem esse mutua; eò quod jura requirant per eam fidem dari de matrimonio contrahendo, que alijs vera sponsalia constituit; qualis non est, nisi sit reciproca, tenent Bellarm. l. 1. de matrim. c. 22. ca. 2. Henr. l. c. num. 3. Ugol. de Sacram. tr. de mat. c. 19. n. 8. Pith. num. 15. Sylv. l. c. in quam sententiam inclinat Laym. dicens non esse improbabilem; contrarium tenentibus cum communione Soto in 4. d. 37. q. unic. a. 4. Rebell. Ponc. Hurt. LL. cit. Sanch. num. 20. Castrop. n. 12. Sc. eò quod c. significasti. b. t. maritus impeditur à matrimonio contrahendo; quia ejus contrahendi fidem dederat puellæ vivente sua uxore, absque eo, quod dicatur puellam vicissim dedisse fidem, aut hanc fidem fuisse sponsalitatem; quare sine sufficiente fundamento Laym. afferit, hanc dationem fidei fuisse sponsalia. Item quod alia jura plus non requirant ad hoc impedimentum, quam promissionem matrimonii absque eo, quod mentionem sponsalium (quæ mutuum promissum includunt) faciant; promissio autem matrimonii vera esse potest absque eo, quod sit mutua.

4. Resp. quartò: Sufficere ad hoc impedimentum inducendum promissionem conditionatum, seu fidem datum sub conditione (saltē ubi conditio non deficit ante commissum adulterium; si enim ante illud deficeret, deficeret etiam promissio conditionata, & sic solū superveniens adulterium non potest inducere dictum impedimentum) tenent Nav. l. 4. confilio. cons. 2. de eo, qui duxit. Rodriq. c. 129. concl. 5. Sanch. l. c. num. 11. eò quod sit adhuc vera promissio obligans promittentem ad expectandum eventum conditionis, adeoque adhuc nasci ex ea possit spes futuri matrimonii, & consequenter detur ansa machinandi mortem conjugis. Contrarium, nimirum conditionem debere esse absolutam & puram, aut saltē vivente adhuc legitimè conjuge purificatam, tenent Hurtad. num. 10. Cönnick. l. c. num. 59. Castrop. num. 13. Pith. num. 15. Laym. num. 4. qui etiam addit idem esse, si adulteri promittant sub hac verborum forma: Non ducam aliam nisi te: cum sensus horum verborum sit conditionalis. Ratio horum AA. est, quod dum conditio est contingens, ita ut evenire possit, & non possit, concepi non posse spes, saltē certa futuri matrimonii. Ad hanc verba legis pœnalis sint strictè interpretanda, quantum patitur eorum proprietas, & restringenda, non extendenda, eti sit similis ratio; promissio autem conditionalis, hoc est, suspensa & dependens; ab eventu dubio non habeat rationem promissionis vera ac simpliciter dictæ; neque etiam in praesente æquè sit apta generate spem matrimonii futuri, ac promissio absoluta.

Quæst.